

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De corporali, quod ob tactum impraegnatae sanctimonialis sanguineam
contraxit maculam, cap. 66.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

figura. Heu modò panes, sub quibus est veritas, id est corpus Christi post consecrationem, modò p̄sunt, formant, & coquunt negligentes vxores campaniorum, & ideo tales eueniunt negligentia. Vnde cùm Abbas noster die quadam celebraturus esset missam in quadam ecclesia, & essem hostiæ nigerrimæ, ait campanario: De quo grano sunt hostiæ istæ? Respondente illo: De auena. Noluit celebrare, valde arguens illum dixit, quod nihil ibi fieret. APOLLONIUS: Quid sentiendum est de spelta? CÆSARIUS: Requisitus de hoc dominus Papa Honorius per litteras cuiusdam Abbatis ordinis nostri, respondit, speltam magis pertinere ad hordeum, quam ad triticum. De corporali vero tibi etiam referam exemplum.

CAPUT LXVI.

IN domo quadam sanctimonialium, cùm custos cœnobij eiusdem, femina religiosa, die quadam corporale lauisset, iuuacula quadam, quæ ei ad solatum fuerat deputata, cum ea lorum extendit ad siccandum, ad cuius tactum, mox macula sanguinis apparuit; qua visa, custos iterum corporale lauit, & maculam abluit, sed mox ut iuuacula manum apposuit, mox eadem apparuit. Delatum est miraculum ad magistram, iniunctæ sunt orationes, reuelata est causa, quæsita est, & inuenta. Fuerat enim imprægnata occulte, & ideo tactu corporalis indigna. Quantum Deo mundæ manus placeant ad idem ministerium, sequens declarat exemplum.

CAPUT LXVII.

GODESCALCUS de Volmunsteyne, cuius suprà mini, cùm die quadam corporale cum sacrista nostro extendisset ad poliendum, illudque per medium rupisset, custos illud complicans in theca reposuit; postea autem illud explicans, cùm integrum reperisset, miratus est valde, sanctitati prædicti fæcunditatis illud adscribens. Quantum gratiæ in exicatione vnius corporalis meruerit virgo de Quiden, x. Cor. 5. habes suprà in distinet. 7. cap. 20. Igitur pascha nostrum immolatus est Christus. Ipse enim verus est agnus, qui abstulit